

Biden-regimet forbereder sig på trefrontskrig, mens tyskerne stemmer for fred

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 4. september 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 4. september 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chatten.

Under sidste fredags Zoom-opkald fra Den Internationale Fredskoalition talte du om den påtrængende nødvendighed af, at borgerne handler, så de kan få deres stemme hørt for at stoppe NATO's etablissemments stadige march mod en atomkrig. To bestanddele af denne march var NATO's indtrængen i det russiske Kursk-territorium og for det andet offentliggørelsen af det, der blev beskrevet som en ny, hemmelig atomdoktrin fra Biden-administrationen for at forberede USA på at udkæmpe en atomkrig på tre fronter. Men midt i denne NATO-optrapning var der tegn fra valgresultaterne i to tyske delstater på, at vælgerne afviser denne march mod Tredje Verdenskrig, da partierne i den regerende koalition i Tyskland blev kraftigt svækket af vælgerne. Der er tegn på en genoplivning af fredsbevægelsen i Tyskland.

Vores første spørgsmål til dig kommer fra en tysk seer, som

spørger: »Hvad er betydningen af afstemningen i Tyskland, og vil den ændre noget?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er ret betydningsfuldt, for først og fremmest har Berlin-regeringens evne til vedvarende at ignorere alt, hvad der foregår i folks hoveder, lidt et alvorligt slag. Jeg så valgprogrammet på de forskellige programmer søndag aften [1. september], og selv ordstyrerne var ret målløse. Det var ikke en uventet afstemning, meningsmålingerne havde stort set forudsagt et sådant resultat. Ikke desto mindre synker det ind, at vælgerne i sidste ende vil tage legitimiteten fra regeringen, hvis regeringen vedvarende krænker landets og folkets grundlæggende interesser. Så jeg tror, at dette er et klart advarselstegn; ikke kun i de to delstater – Sachsen og Thüringen – men også for regeringen i Berlin. Der kommer en anden afstemning i Brandenburg, som jeg tror vil gå i samme retning. Men jeg tror, det kræver meget mere, for vi har aldrig været i så stor risiko som lige nu.

Jeg er enig med dig, Harley, i, at fredsbevægelsen er ved at vågne op igen, og der er tegn på, at folk forbereder sig på demonstrationer, men den strategiske fare er så enorm. Og jeg kan ikke se en reel afspejling af det i debattens karakter. Det, du henviste til, denne opgradering af USA's atomare doktrin, skete ifølge *New York Times* allerede i marts. Biden skrev under på det i marts, og først i slutningen af august fandt vi ud af det fra *New York Times*. Det er helt utroligt. Jeg var ikke klar over, at det var et stort emne i det offentlige rum, i hvert fald ikke i forbindelse med NATO-topmødet. Og efter NATO-topmødet meddelte kansler Scholz, at USA havde besluttet at placere langdistancemissiler i Tyskland fra 2026. Scholz sagde: »Jeg synes, det var en god beslutning.« Hvad er det for noget? Det blev ikke diskuteret i parlamentet; det blev ikke diskuteret blandt offentligheden i aviserne eller i noget andet forum, som ville betyde, at befolkningen kender til det. Hvis man tænker over det, hvis

Biden underskrev denne opdaterede atomdoktrin i marts og forpligtede USA til at forberede sig på en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea, så overskyggede det helt sikkert og var årsag til rammerne for NATO-topmødet. Det betyder også, at »USA's beslutning« om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 – hvilket i øvrigt er præcis det samme tidspunkt, hvor den nye START-traktat [New Strategic Arms Reduction Treaty] udløber, og der er i øjeblikket ingen tegn på, at den vil blive opdateret – så det betyder, at beslutningen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland er en del af denne opgraderede atomare doktrin. For når man forbereder sig på en potentiel krig mod Rusland, Kina og Nordkorea, betyder det Atlanterhavet og Indo-Stillehavet, og de amerikanske missiler i Tyskland er naturligvis en integreret del af en sådan opstilling. Men det var der ingen diskussion om.

Jeg tror derfor, at dette er et meget mere alvorligt problem, end de fleste mennesker har en anelse om, for jeg tror, at valget i Sachsen og Thüringen – jeg ved fra vores egen organisering i disse to delstater, at folk er meget bekymrede over krigen i Ukraine, forholdet til Rusland, den tyske økonomis kollaps som følge af sanktionerne og alle spørgsmålene omkring sabotagen af Nord Stream-rørledningen og så videre. Men jeg tror ikke, at befolkningen har en klar fornemmelse af, hvor stor faren egentlig er. Jeg tror, det kræver meget mere diskussion og meget mere klarhed. Jeg synes, vi skal kræve en debat i Bundestag, det tyske parlament, om konsekvenserne af dette. For ideen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland gør Tyskland til et hovedmål. Hvis det nogensinde kommer til krig, vil Tyskland være det første sted, det går ud over. Sidste gang, der opstod en lignende situation, var i begyndelsen af 1980'erne med Pershing II og SS-20, som blev affyret med kun få minutters mellemrum. Der var hundredtusindvis af mennesker på gaden og til sidst 1 million mennesker, som troede, at vi var på randen af tredje verdenskrig – og det var vi. Men denne mobilisering og

demonstration skabte et miljø, som var med til at skabe INF-traktaten [Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty], der begrænsede udstationeringen af sådanne missiler. Men den blev opgivet af Trump-administrationen, så nu har vi et åbent felt for en ny atomart våbenkapløb. Jeg synes, at situationen er superfarlig, og derfor har vi brug for meget mere diskussion og meget mere debat og demonstrationer.

SCHLANGER: Hvad har reaktionen været fra Rusland? For tilsyneladende var russerne klar over denne ændring, før den blev offentliggjort af *New York Times*.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, russerne har udsendt både viceudenrigsminister Sergey Ryabkov og Kremles talsmand Dmitry Peskov. De meddelte alle, at Rusland, som Peskov udtrykte det, på grund af Vestens kollektive destruktive handlinger føler sig tvunget til at opgradere sin egen atomare doktrin som svar på det. Jeg tror, at betydningen af dette er gigantisk. Der var en meget interessant artikel af Ted Postol, som nok er en af, hvis ikke den vigtigste ekspert på det atomare område. Han er tidligere MIT-professor; nu er han pensioneret. Han skrev en artikel i *Responsible Statecraft*, hvor han – ikke overraskende for alle, der studerer disse spørgsmål – sagde, at denne idé om et forebyggende atomart angreb de facto har eksisteret i over to årtier. Derfor er denne nuværende afsløring – ganske vist er Nordkorea et nyt fænomen – men dybest set er den eneste forskel, at den blev offentliggjort. Fordi Biden i valgkampen, da han stillede op som præsident, havde lovet, at han ville afskaffe ideen om et potentielt amerikansk forebyggende angreb, eller at han ville sørge for, at USA ville have en politik om ikke at angribe først, men det kom han aldrig igennem med.

Så Rusland havde indtil nu den doktrin, at de kun ville bruge atomvåben, hvis Ruslands eksistens og Den Russiske Føderations territoriale integritet var på spil. Det er det, de nu tilsyneladende er i færd med at ændre. Kina har en politik om ikke at bruge dem først under nogen omstændigheder. Men det

skaber en utrolig ubalance i den strategiske situation, og jeg tror, at hvis folk bare ville tænke over, hvor tæt vi er på en potentiel fejltagelse, en eller anden hændelse, som på meget kort tid kunne føre til en global atomkrig, hvorefter der absolut intet ville være: en atomvinter og afslutningen på alt liv på planeten.

Jeg tror, vi har påtrængende brug for at tænke over det, og vi er nødt til at ændre det, for det er tydeligt, at nogle magter har til hensigt at bevare dette regime af de facto atomterror. De forsøger at ændre den gensidigt garanterede ødelæggelse, men ikke i retning af at slippe af med atomvåben, men i retning af at gøre atomkrig tænkelig igen. Det er noget, som offentligheden slet ikke er tilstrækkeligt opmærksom på.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere om denne såkaldte nye strategiske doktrin. Fra Martin, som er fra Virginia: »Jeg så en omtale på jeres hjemmeside af den nye atomare doktrin i USA, og jeg hørte også dommer Napolitano tale om det. Er der nogen i Kongressen, der har reageret på det? Har du forsøgt at få Robert F. Kennedy Jr. til at tale om det, eller Trump? De advarer om muligheden for atomkrig. Burde de ikke tage det op?«

ZEPP-LAROUICHE: Ja, helt sikkert. Jeg tror, at mine amerikanske venner helt sikkert vil gøre alt, hvad de kan, for at få fat i både Robert Kennedy Jr. og Tulsi Gabbard, Donald Trump og alle de andre. Jeg tror, at de allerede har talt om faren for atomkrig, og det betyder, at der er en vis opfattelse af det. Men jeg kan kun sige, at vi meget hurtigt har brug for en bred inkluderende debat; især også om konsekvenserne af, hvad det vil sige at bevæge sig i retning af en tænkelig atomkrig, der skal udkæmpes. For nylig har flere russere gjort det meget klart, at ideen om, at en sådan krig ville være begrænset til Europa, og at man kunne have en regional atomkrig, som derefter ville stoppe, at det er en fuldstændig illusion, og at en sådan krig ville nå amerikanske byer. Tulsi Gabbard nævnte allerede for nogle år siden alle de forskellige

amerikanske byer, som ville blive ramt. Der er så mange faktorer. For eksempel den russiske dommedagsforsikring, hvor de har Poseidon-ubåde, der ville befinde sig ud for nogle af USA's byer. Jeg husker en præsentation af en af de atomare eksperter, som sagde, at disse missiler ville nå Washington hurtigere, end præsidenten ville have tid til at nå Air Force One. Jeg tror, det er det, folk skal vide, når de leger med tanken om en atomkrig, der kan vindes og udkæmpes.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om dette generelle emne fra en aktivist i antikrigsbevægelsen fra London. Hun skriver: »Den britiske presse bliver ved med at skrive, at NATO bør levere de våben, som Zelenskyj beder om« – han har i øvrigt bedt om flere og flere våben – »uden at bekymre sig om et russisk svar, da Putins røde linjer er blevet overskredet gentagne gange, og hans manglende svar viser, at han bluffer.« Hun siger, at det er, hvad den britiske presse siger. »Er det meningen, at sådanne historier skal provokere Putin? Eller er det britiske etablissement så skørt, at de tror på, hvad de siger?«

Og om samme emne har vi et spørgsmål fra Charles: »Tror du, at USA vil give Zelenskyj de langdistancemissiler, han beder om?«

ZEPP-LAROUCHE: Mange af spørgsmålene indebærer desværre, at svaret er ja. Det kollektive Vesten, etablissementet, fremfører igen og igen, at eftersom Putin endnu ikke har reageret, da Vesten overskred de røde linjer, betyder det, at han bluffer. Det er efter min mening den farligste løgn, eller fake news, eller hvad man nu skal kalde det, for det er meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg vil sige, at folk i hele verden kan være taknemmelige for Putins tålmodighed, for han kunne have reageret meget kraftigere, meget tidligere. Folk glemmer, at den helt særlige militære operation i Ukraine var en reaktion på, at Vesten havde overskredet en rød linje, ikke mindst Putins krav fra december 2021, hvor han havde krævet ultimative sikkerhedsgarantier fra USA og NATO, juridisk

bindende sikkerhedsgarantier for, at Ukraine ikke ville blive en del af NATO, og at der ikke ville være nogen offensive våben ved den russiske grænse. Og disse krav blev ignoreret.

Så den særlige militæroperation var helt klart en reaktion fra Putin på, at de røde linjer blev overskredet. Og hele denne snak om, at formålet med det er, at folk bare skal blive enige, det er ligesom det, briterne har sagt: Malcolm Chalmers, vicechef for Royal United Services Institute (RUSI), havde for et par år siden i maj 2022 sagt, at man skulle »koge den russiske frø« ved at øge niveauet af flere våben, flere langdistancevåben. Og nu har ukrainerne præsenteret en liste over mål, over byer i Rusland, som de mener bør rammes. Og lige nu er USA meget tæt på at godkende udstationeringen og afsendelsen af langtrækkende missiler til Ukraine: AGM-158 Joint Air to Surface Standoff Missiles, de såkaldte JASSM'er. Det er missiler, som kan nå meget dybt ind på russisk territorium, og det ville betyde, at Ruslands opmarchområde ville blive skubbet flere hundrede kilometer tilbage. Det ville gøre det meget vanskeligt for Rusland at opretholde offensive operationer. Det kunne potentielt give ukrainerne en strategisk fordel, især fordi der er snak om, at USA ønsker at producere et stort lager af sådanne missiler og give Ukraine hundredvis af dem. Der tales endda om, at der er en lagerordre på 12.000 sådanne missiler. Det er ret massivt. Jeg tror ikke, at ukrainerne har piloter nok – i hvert fald ikke på kort sigt, medmindre man leverer NATO-piloter. Men det er klart, at vi kommer tættere og tættere på point of no return, for der vil komme et endeligt svar fra Rusland: Det er der ingen tvivl om.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, som handler om den anden aktive krigszone, som lige nu er i Sydvestasien, fra en person i Bristol, Storbritannien, som skriver som svar på de titusinder, måske hundredtusinder af israelere, som har demonstreret mod Netanyahu de sidste par dage, at Histadrut [den overordnede organisation for arbejdere i Israel]

opfordrede til en generalstrejke, som var delvist vellykket. Denne person skriver: »Jeg er ikke så imponeret over de israelske borgere, der marcherer mod Netanyahu, for de siger ikke noget om at stoppe folkemordet eller afslutte besættelsen. Og selv hvis Den Internationale Straffedomstol rejser tiltale mod Netanyahu, hvem skal så sørge for, at han kommer for retten?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, spørgsmålet er helt rigtigt, for de seneste rapporter om det folkemord, der foregår i Gaza, er ubeskrivelige! Mere end 20 % af befolkningen dør af sult og lignende. Det samlede antal ofre er sandsynligvis allerede langt over 200.000, ifølge tal fra det britiske lægetidsskrift *The Lancet*, og så tæller man sandsynligvis ikke alle de mennesker, der ligger under murbrokkerne i forskellige udbombede områder.

Så situationen er helt utrolig. Jeg har ikke noget klart billede af, hvad der vil ske, men der er forskellige forslag om at bringe hele sagen op i FN's Generalforsamling, og der er faktisk en bestemmelse om, at hvis FN's Sikkerhedsråd bliver blokeret af den ene eller den anden grund, og det er USA's vedvarende veto, der blokerer for enhver handling fra FN's Sikkerhedsråds side.

Jeg tror ikke, at folk overvejer den langsigtede erosion, det har. Vestens samlede troværdighed er på et nulpunkt! Jeg tror, at hvis man ser på situationen, så bevæger det Globale Syd sig i en helt anden retning. Der er Eastern Economic Forum i gang i Vladivostok med 6.000 deltagere. Der bliver indgået masser af økonomiske aftaler. Der bliver indgået rigtig mange udviklingsprojekter i det store område i Fjernøsten i Rusland, som mange udviklingslande eller lande i det Globale Syd deltager i. Rusland er fuldstændig orienteret mod øst, de har forladt Vesten.

Så er der topmødet i Forum for Kina-Afrika-samarbejde, FOCAC, i Beijing, hvor 50 ud af 54 afrikanske statsoverhoveder er til

stede. Xi Jinping havde flere bilaterale møder. Der bliver indgået meget vigtige bilaterale og multilaterale traktater om atomart samarbejde og om alle mulige udviklingsplaner.

Så hvis man ser på verden, har man langt størstedelen af menneskeheden, der bevæger sig i en anden retning og forsøger at skabe et økonomisk system til gensidig fordel for alle. Du kan være sikker på, at der er masser af diskussioner blandt alle disse mennesker. Og så ser de på Vesten, og de ser, at Vesten ikke gør noget for at stoppe dette! Tværtimod fortsætter man med at sende våben, uden at gøre noget som helst for at bremse folkedrabene. Bortset fra den tragedie, det betyder for det palæstinensiske folk, som bliver slået, har det en nedbrydende effekt på Vestens troværdighed og moralske status, som jeg ikke tror, der kan rådes bod på i meget lang tid. Hvad det gør ved den globale orden, ved hele verdens sikkerhed, tror jeg er noget, som de vestlige etableringer fuldstændig overser, fordi de er så optaget af at holde fast i deres særlige privilegier og magt, at jeg tror, de er fuldstændig blinde og tragisk nok ude af stand til at forstå konsekvenserne af det, de gør.

Så jeg har ikke nogen god prognose for, hvordan det her vil udvikle sig. Men jeg tror, at der kan ske et skred i FN's Generalforsamling, hvor emnet kommer på bordet på en måde, som ikke kan undertrykkes. Så derfor tror jeg, at alle, der er bekymrede for verdensfreden og verdens tilstand, kun kan bede jer om at slutte jer til vores bestræbelser på at få en bred diskussion om behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden. For jeg tror, at menneskeheden sidder i samme båd på grund af atomvåben, på grund af pandemier og på grund af internettet: Man kan ikke lade dele af verden gå under, mens andre dele af verden trives og lever i fred. Derfor har min tilgang i flere år været, at vi absolut er nødt til at bevæge os i retning af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg tror, det er i de fleste menneskers interesse, og jeg er ikke helt afvisende

over for, at det kan lade sig gøre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er en vigtig pointe at understrege, som du har gjort fra begyndelsen: Ideen om, at fred afhænger af en gensidig fordelagtig økonomisk aftale, en ny arkitektur. Jeg vil opfordre folk til at afsætte tid på fredag kl. 11 østlig tid til at deltage i den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald for at høre den diskussion, der er blevet fremprovokeret af det arbejde, som især Helga har udført.

Jeg har et spørgsmål. Du nævnte Eastern Economic Forum for et minut siden. Vi har et spørgsmål fra en pensioneret FN-medarbejder, menneskerettighedsaktivist, som nu bor i Australien. Han skriver: »Der er så mange møder i gang om et nyt økonomisk system, Eastern Economic Forum, Forum of China-Africa Cooperation, BRIKS og så videre. Alt dette er godt, men burde der ikke være en fælles indsats bag en opfordring til en global forsamling for at etablere et nyt system, ligesom den oprindelige Bretton Woods-konference i 1944?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Helt klart ja! For på den ene side har du bestræbelserne på at opbygge et nyt økonomisk system, en ny kreditfacilitet – især med den nye udviklingsbank. Du har forsøget på at give kredit til udvikling, så hvis du ser på det i sig selv, kan du sige, at det er godt og fint. Det eneste problem er, at det neoliberale, transatlantiske system er i en ekstremt skrøbelig situation. Hvis man fik en gentagelse af 2008 og Lehman Brothers-krisen på steroider, fordi alle centralbankernes såkaldte værktøjer er blevet brugt op i mellemtiden, kunne man få et sammenbrud, der fik en masse strukturer til at bryde sammen. Hvis man ser på verdenshandlen, er den stadig meget blandet; en stor del af den er i dollars, så enhver bankkrise i Vesten, som kan påvirke de nye markeder, kan skabe kaos og få mange mennesker til at dø som følge heraf.

Så jeg synes, at ideen om en ny Bretton Woods-konference er ekstremt vigtig. Jeg synes, det er ret interessant, at Robert

Kennedy Jr. bragte det på bane den 15. august, jeg tror, det var for to uger siden. Det var før, han trak sig fra præsidentvalget. Han sagde, at han ville tage behovet for en sådan Ny Bretton Woods-konference op, med den absolut vigtige forskel, at denne gang skulle behovet for at overvinde underudviklingen i det Globale Syd være et centralt element i et sådant Nyt Bretton Woods-system. Det kan jeg kun være helt enig i.

Ideen om et nyt Bretton Woods-system var et af Lyndon LaRouches hovedkrav, da han udformede de fire love, som er ideen om at genindføre Glass-Steagall for at håndtere den udestående derivatboble på 2 billioner dollars, som er et utroligt damoklessværd, der hænger over verden. Men så skal vi have nationalbanker og give kredit til et nødprogram for fusionskraft, rumsamarbejde og øge produktiviteten i verdensøkonomien: Alt det skal være en del af en sådan tilgang. Jeg indarbejdede denne idé om et nyt Bretton Woods-system i mine ti principper, som var og er tænkt som inspiration til en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Fordi man er nødt til at tage sig af alle aspekter. Man er nødt til at gå til absolut suverænitæt for alle nationer, til at få udryddet fattigdom, til at give universel sundhedspleje til alle på planeten, til at have universel uddannelse, til at have et sikkerhedssystem. Alt dette er elementer, som jeg mener virkelig er nødt til at blive gennemført som en helhed. Jeg tror, at modellen efter min mening kan være freden i Westfalen, hvor folk i løbet af fire år sad sammen og udarbejdede ikke bare grundlæggende principper for fred – nemlig at man skal forfølge den andens interesser, og at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser begået på begge sider; og at staten skal spille en vigtig rolle i genopbygningen af den ødelagte økonomi, hvilket var begyndelsen på kameralismen. Men ud over disse principper diskuterede konferencedeltagerne også en masse detaljerede spørgsmål, som f.eks. territoriale udfordringer og alle mulige andre spørgsmål.

Så jeg tror, at når man først har forpligtet sig til at have sådan en ny sikkerhedsarkitektur, kan man sætte sig ned på en konference og løse alle disse problemer, men som en helhed med den idé, at slutresultatet skal være at skabe et økonomisk system, som er i den menneskelige arts interesse som helhed og i overensstemmelse med universets love.

Så alle, der er bekymrede, bør hjælpe. Kom i kontakt med os; hjælp os med at mobilisere og kontakte alle relevante grupper. Vi forsøger at forene fredsbevægelsen internationalt, for der er mange mennesker, der nu er ved at vågne op til faren, men jeg tror, at hvis man sammenligner katastrofens nærhed med graden af mobilisering, så er der en enorm kløft. Så kontakt os, eller hvis du allerede har gjort det, så arbejd sammen med os om at gennemføre disse tiltag for at finde en løsning.

SCHLANGER: Mens du talte, fik vi lige et andet spørgsmål. Nogen skriver: »Jeg har haft svært ved at se sammenhængen mellem den økonomiske krise og krigsfaren. Kan du tale om forholdet mellem den økonomiske krise, afindustrialiseringen, den knusende gæld, infrastrukturens sammenbrud og så videre: Forholdet mellem det og det vestlige etablissemments lancering af disse permanente krige?«

ZEPP-LAROUCHE: Se på det militær-industrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det, MICIMATT, det militær-industrielle-kongres-intelligens-medie-akademi-tænk tank-kompleks. Problemet er, at med det skift, som Nixon startede i 1971, og som min afdøde mand profetisk erkendte som startskuddet til en vej, der ville ende med krigsfaren – det er nu mere end 50 år siden – er vi nået til det punkt. Det, man ser, er, at udskiftningen af produktionskapaciteten, den økonomiske kapacitet, som var helliget befolkningens velfærd, er blevet erstattet mere og mere til fordel for den militære sektor, mens en stor del af produktionen – især i USA – er blevet outsourcet til såkaldte billige arbejdsmarkeder. Den industrielle produktionskæde er ikke komplet i USA. Den er komplet med hensyn til den militære kapacitet, og det bliver

en selvforstærkende proces. Du ser helt sikkert den samme tendens i Storbritannien.

Man ser EU's bestræbelser på at militarisere den europæiske økonomi. Det er vanvittigt! Tyskland er lige nu ved at kollapse – økonomien er ved at falde gennem gulvet. VW, den mest berømte bilproducent i Tyskland, meddeler, at de vil lukke fabrikker; de vil afskedige et stort antal arbejdere. Alt sammen på grund af en idiotisk kombination af en grøn politik, Green Deal og sanktioner. Men det er ved at kollapse, og det eneste, der bliver skubbet på, er militariseringen af økonomien. Man producerer ikke våben til at pynte sit hus med, man producerer våben til at blive brugt, og det er derfor, vi har haft den ene såkaldte interventionskrig efter den anden: Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og jeg tror, at det samlede antal krige ligger et sted omkring 50 mindre eller større krige, og det er en selvfodrende maskine. En af vores venner sagde, at hvis USA alene havde brugt 2.000 milliarder dollars i de 20 år, NATO var i Afghanistan: Hvis bare 3 % af de penge var blevet brugt til at opbygge Afghanistans økonomi, ville det være et blomstrende land lige nu. Det blev naturligvis ikke gjort, og en lignende ligning kan opstilles hvor som helst: Militærproduktion, krige, er ødelæggelse af faktisk fysisk kapacitet! Ting, som kunne bruges til sundhedspleje, til skoler, til udforskning af nye teknologier og videnskaber.

Jeg tror, vi er nødt til at have en generel forståelse af, at dette er en afvigelse. Det er en forkert måde at være menneske på. Jeg tror, vi er nødt til at gå i den anden retning og få folkelig opbakning til at omstille disse militærindustrielle kapaciteter til at genopbygge økonomien. USA har brug for en masse infrastruktur. USA har nul hurtige tog! Nul. Kina har mere end 40.000 km hurtigtogssystemer, som kører 350 km/t. De bygger nu testbaner til 600 mph og maglev-tog, som kører endnu hurtigere, og også andre teknologier. USA har brug for at reparere sine broer, veje og nye byer. Og ellers, sikke et spild! Men så længe befolkningen går med til det og ikke

kræver en sådan ændring, vil det ikke ske. Så derfor har vi brug for en uddannet befolkning, der kræver, at en sådan ændring sker, før det er for sent.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig, Helga. Nogen skriver: »Vil du sige noget om betydningen af, at Tyrkiet, som er medlem af NATO, ansøger om BRIKS-medlemskab?«

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget interessant, for det er klart, at Tyrkiet i mange år var frustreret over EU. De havde ansøgt om EU-medlemskab. Tanken i de interne EU-kredse var aldrig rigtig seriøst at tage Tyrkiet ind, bare at holde dem i snor, fordi de har en vis nytteværdi for NATO. Men nu, hvor BRIKS, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN [Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer] og SCO [Shanghai Cooperation Organization] er opstået, er der naturligvis meget mere interessante muligheder.

I den erklæring, som Tyrkiet udsendte for at annoncere deres hensigt om at blive en del af BRIKS, sagde de, at vi vil forblive i NATO, men vi kan også være en bro mellem BRIKS og den asiatiske udvikling og Europa. Det vil naturligvis ikke fungere, for så længe NATO forbliver i det Globale Nord og kæmper en trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea – for ikke at glemme Iran – hvordan kan man så være med i både BRIKS og NATO? Men jeg tror, at Tyrkiet tilbyder en måde, hvorpå Vesten kan se anderledes på det, for hvis de ville gå med til at opgive denne konfrontation og forsøge at bevare en dominerende position i verden, som under alle omstændigheder ikke længere er mulig, fordi magtcentret allerede er flyttet. Det er bare det, at de vestlige eliter ikke har forliget sig med den kendsgerning. Det kunne være en model til at ændre hele verden og gå fra konfrontation til samarbejde. Det er *den* absolutte forudsætning for, at menneskeheden kan overleve. Så jeg tror, vi er nødt til at få det skift. Hvis USA og de europæiske nationer ville sige: »Vi vil gerne være en del af det; vi insisterer ikke på at dominere det længere, for det er alligevel væk, men vi vil gerne samarbejde,« ville det være så

absolut nemt at nå frem til en aftale. Jeg giver dig mit ord, og jeg tror på, at det med al min viden ville være virkelig nemt. Så lad os gøre det.

SCHLANGER: Helga, hvorfor fortæller du os ikke lidt om, hvad du forventer af den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald på fredag?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg kan fortælle dig, at det nok bliver det vigtigste opkald, vi nogensinde har haft, fordi emnet er den ændrede atomare doktrin; Ruslands ændrede atomare doktrin, og hvad det betyder for alle nationers sikkerhed. Vi får meget vigtige talere. En af dem bliver professor Ted Postol, som er – og jeg har studeret dette emne en hel del – jeg tror, han er den bedste ekspert i atomvåben og atomkrig. Så han vil ud fra sin ekspertise give en baggrundsdiskussion om det. Du bør få alle, der er bekymrede for verdens tilstand med hensyn til krig og fred, til at deltage. Gør dette kommende opkald til det punkt, hvor du inddrager alle dine naboer, dine kolleger. Lad os virkelig få gang i en mobilisering, der gør det klart, at verden ønsker fred og ikke at blive ødelagt af krig.

SCHLANGER: Du kan finde mere information om det på schillerinstitute.com. Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig er der mange af os, der ser dig på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil fredag.